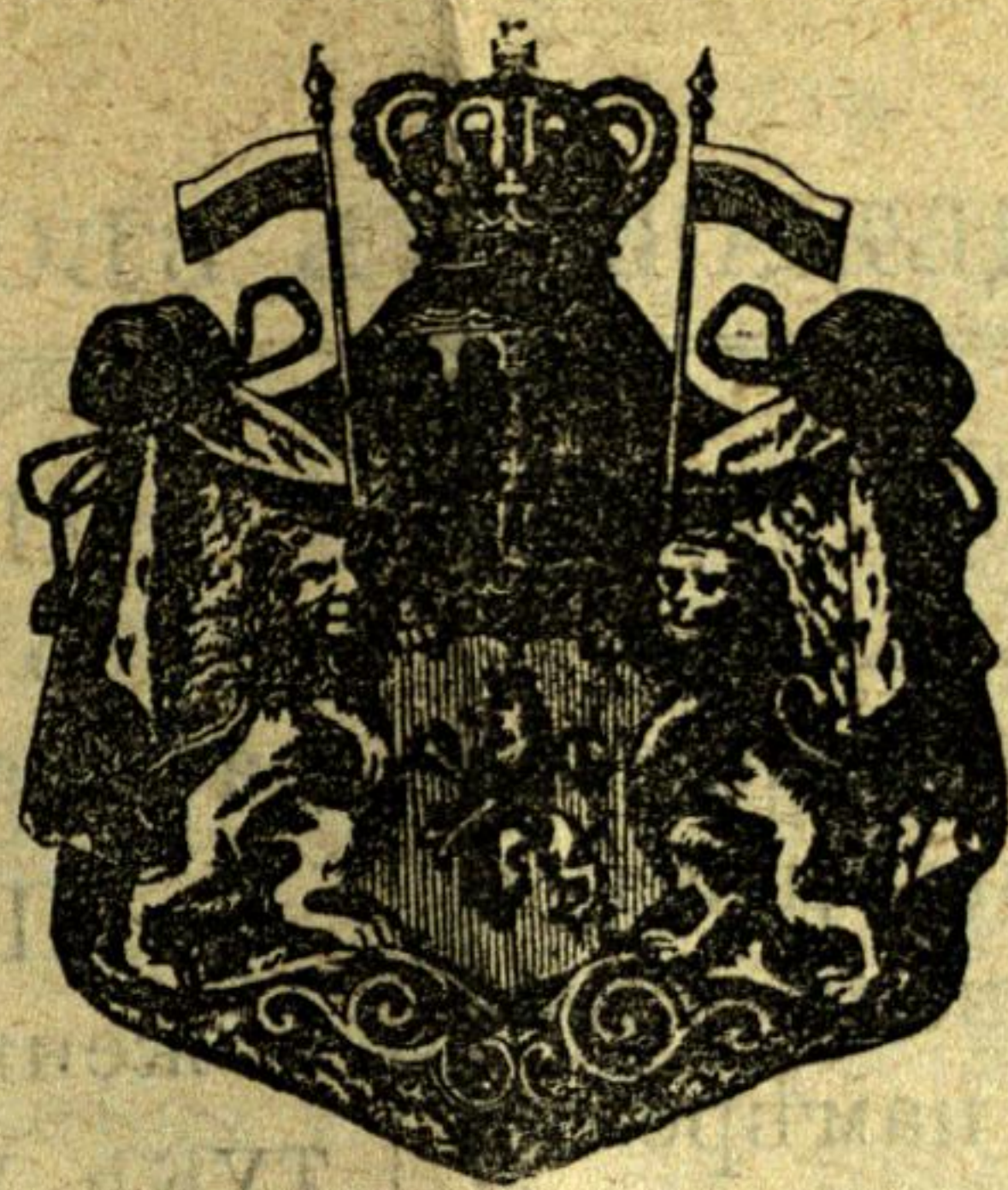

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пжти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣнъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ 24 февруарий 1883 год.

БРОЙ 21.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Негово Височество Князьтъ благоволи да испроводи Флигель-Адютанта си поручика Увалиева, съ особена миссия до Негово Блаженство г. Антима, Митрополитъ Видинский, за да му вручи едно саморжчно писмо на Негово Височество заедно съ знаковетѣ първий класъ на Българский орденъ Св. Александръ.

На 18 февруарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Войната Негово Превъсходителство Генералъ Майора Баронъ Каульбарсъ, Министра на Финан. Г. Начовича и Свѣтника при сжщото Министерство Г. Кеиѣ.

Сжщия денъ имаха честъта да се представятъ на Негово Височество, Командира на Радомирската No. 3 дружина Майоръ Киркинъ, Капитана отъ сжщата дружина Подфилипский, Командира на Кюстендилската No. 2 друж. Капитанъ Пещеревъ, Адютантиня Подпоручикъ Загорский, Командира на Самоковската No. 4 дружина Капитанъ Лобановский, Адютантиня Подпоручикъ Гюзелевъ и Подпоручикъ Марковъ, Командира на Орханийската No. 11 дружина Майоръ Саакадзевъ, Капитана Цибульский и Адютанта Подпоручикъ Потоевъ.

На 19 февруарий имаха честъта да се представятъ на Негово Височество Штабсъ-Капитанъ Кульневъ по случай зачисление въ Българската Войска, Ротмистра Кудрявцевъ и Подпоручикитѣ Поповъ, Ханджиевъ и Милушевъ.

Въ 11 часътъ сутрѣнята Негово Височество благоволи да присжтствува на молебна, който се извърши въ Сьборната Църква по случай празника 19 февруарий.

Сжщия денъ намѣтника на Негово Блаженство Екзарха Негово Високопреосвященство Доростоло-Червенский Митрополитъ Г. Григорий има честъта да се представи и вручи на Негово Височество благодарителенъ адресъ отъ страна на Святая Синодъ.

При подпаяние адреса Негово Високопреосвященство произнесе слѣдующето слово:

Ваше Височество,

Благочестивий Господарю,

„Заповѣдано ми е, да поднесж на Ваше Височество благодарниятъ адресъ отъ страна на Святая Синодъ по случай на санкциониранието на Екзархийския уставъ, приспособенъ въ Княжеството и приложенитѣ при него правилници. Като изпълнявамъ заповѣдта на Духовното ми началство, считамъ за своя приятна длъжностъ, да доложж на Ваше Височество, че адресътъ на Святая Синодъ е върненъ отзивъ на дълбоката признателностъ и благодарностъ, които въдушевляватъ всичкото духовенство въ Богохранителното Княжество къмъ Васъ, Благочестивиятъ му Господарю, за дѣто съ утвърдениятъ уставъ се туря край на неизвѣстността, която сжществуваше до сега въ Църковнитѣ работи въ Княжеството, и че дава едно ново доказателство на високото благоволение и покровителство, което сте указвали къмъ Църквата.“

Въ отговоръ на словото на Негово Високопреосвященство Негово Височество произнесе слѣдующата рѣчь:

Ваше Високопреосвященство!

„Много съмъ трогнатъ отъ благитѣ думи, които произнасяте къмъ Менъ, като Ми поднасяте и благодарителенъ адресъ отъ страна на Святая Синодъ, по случай на санкциониранието на Екзархийския уставъ, приспособенъ въ Княжеството.“

Азъ имахъ за священь дългъ да положж старанията Си за обезпечението и урежданието на Църковнитѣ работи въ Княжеството и съмъ щастливъ, като виждамъ че новоприспособенитъ законъ за Църковното управление се посрѣщя отъ Духовенството съ тъй добръ отзивъ.

Благодарж ви убо за вашитѣ чувства къмъ Менъ, като ви моля тоже да бждете тълкувателъ и на Моитѣ къмъ Негово Блаженство Екзарха.“

Ето съдържанието на благодарителния адресъ.

Ваше Височество,

Съ дълбока радостъ получихме извѣстието за санкциониранието устава и правилницитѣ на Църквата отъ Ваше Височество. Ползуваме се отъ тоя случай да изразимъ на Ваше Височество отъ страна на всичкото подвѣдомствено намъ българско духовенство и всичкий православенъ българский народъ дълбоката си признателностъ за постоянното и неизмѣнимо благоволение, което показвате къмъ всичко що се отнася до благоустройството и благосъстоянието на святата наша Православна Църква. Ние сме дълбоко убѣдени, че Ваше Височество, като Глава на Българското Княжество, най-добрѣ сте вникнали въ необходимостъта, да се постави духовенството въ състояние да изпълнява своята свята миссия въ господарството и че най-яката упора за трайността на държавата, най-крѣпката нейна вжтрѣшна сила и величие е вѣрата и благочестието, съ произходящитѣ отъ тѣхъ граждански добродѣтели и християнска правственностъ, за това сте и най-искренниятъ доброжелателъ на нейнитѣ представители — духовенството.

Повръщанието църковнитѣ правилници на повторно разглѣждане въ Държавниятъ Свѣтъ, испращанието на Вашия Министръ г-на Стоилова да ги поддржи предъ Народното Сьбрание, благосклонното приемание на нашия делегатъ, Височайшето благоволение, което оказвате къмъ него, приеманието, поддржанието и санкциониранието на църковнитѣ правилници, — всичкитѣ тѣзи, Ваше Височество, сж най-ясни доказателства предъ Църквата и народътъ за Вашитѣ искрени желаниа — да ж видите на подобающето и мѣсто въ Господарството, устройството на което Промисълъ Божий е ввѣрилъ Вамъ.

Бждете увѣрени, Ваше Височество, че Она, който е пролѣлъ драгоцѣнната си кръвъ за Църквата, всекога ще Ви испраща своята лисша помощъ, и, като въздаяние за високото покровителство и помощъ, които оказвате къмъ Нея, ще награди Вашитѣ усилни трудове въ попрището на господарственното устройство; и ние сме увѣрени, че само съ такива чувства и мисли единъ Господарю би можалъ да положи здрави основи на едно ново Господарство съ надежда на дълговѣковно трайание и напреджкъ

въ лицето на своята династия; за това и ние отъ денъ на денъ виждаме най-ясно, че Божийтъ промисълъ, който Ви постави въ главѣ на нововъзраждающия се българский народъ постоянно направлява Вашата държавна дѣятелность къмъ онази зиждителна посока, която води къмъ едно блѣсково бѣдѣще. За тия Ваши благи намѣрения и неуспѣшни трудове за благо на Църквата и доброто на народътъ, тя, Църквата нѣма освѣтъ по своята дълбока признателность и благодарность да възнася топли молитви къмъ Царя на царетъ да Ви подкрѣпява съ своята благодать и сила въ трудното господарствено поприще, да Ви съхранява отъ всѣко зло и всички напасти и ухищрения, да Ви дава дългоденствено, мирно и тихо житие, здравие и спасение, да благослови и укрѣпява благитъ Ваши предназначения и увѣнчае съ пѣлеи успѣхъ всичкитъ Ваши входи и исходи за слава на святата ни Църква и благо на народа.

Като призоваваме надъ Васъ и надъ Вашата държава Божието благословение, остаеме на Ваше Височество смиреннѣйши о Христѣ молитвуватели:

† Екзархъ Българский **Юсифъ.**

† Филипополский **Панаретъ.**

† Сливенский **Серафимъ.**

Сѣщия денъ вечерта се даде голѣмъ балъ въ Дворца на който присѣдствуваха Дипломатическото Тѣло, висшитъ граждански и военни чиновници въ Столицата и много други български граждани.

Отъ Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 97.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 февруарий 1883 година подъ №. 15,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Законътъ за устройството на сѣдилищата отъ 25 май 1880 година, да остане напълно въ сила и дѣйствию до 1 май отъ текущата година.

II. Новийтъ законъ за устройството на сѣдилищата отъ 5 февруарий 1883 година, да се тури въ дѣйствию и да има сила отъ 1 май 1883 година.

III. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 18 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 15.

Господарю!

Тѣй като за да се тури въ дѣйствию изъ цѣло законътъ за устройството на сѣдилищата, утвърденъ съ указа на Ваше Височество отъ 5 тогъ подъ №. 70, е необходимо щото отъ една страна лицата отъ сѣдебното вѣдомство да го изучатъ и да се запазятъ съ него, а отъ друга — да се даде врѣме да се изпълнятъ нѣкои предписания по тойзи законъ за пълното му полагание въ дѣйствию, то имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующитъ мои предложения:

I. Законътъ за устройството на сѣдилищата отъ 25 май 1880 година, да остане напълно въ сила и дѣйствию до 1 идущий май отъ текущата година.

II. Новийтъ Законъ за устройството на сѣдилищата отъ 5 февруарий 1883 година, да се тури въ дѣйствию и да има сила отъ 1 май 1883 година.

III. Ако Ваше Височество одобрявате тия мои предложения, моля да благоволите и подпишете приложенный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 17 февруарий 1883 г.

Подписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

ЕКЗАРХИЙСКИЙ УСТАВЪ,

приспособенъ въ княжеството.

(Продължение отъ 20 брой).

ГЛАВА V.

За избирането на членовѣ на Епархийскитъ Съвѣти.

Чл. 48. Всѣки митрополитъ или намѣстникътъ му пише до духовнитъ избиратели на епархията си окръжно писмо, съ което ги призовава да се събератъ въ сѣдалището на епархията въ расстояние на осемъ дни, слѣдъ приемането на писмото, за да избератъ членове на епархийския съвѣтъ въ първата недѣля слѣдъ реченото временно расстояние.

Чл. 49. (58) Въ опредѣленната недѣля, слѣдъ Божественната литургия, реченитъ избиратели се събиратъ въ архиерейския домъ и съставятъ избирателенъ съборъ подъ предсѣдателството на митрополита или намѣстникътъ му, който, ако присѣдствуватъ поне тритъ четвъртини отъ числото на избирателитъ, проглашава засѣданието отворено; ако ли не, отлага го за идущата недѣля, и тогазъ колкото избиратели и да присѣдствуватъ, слѣдъ прилична къ Богу молитва, съ едно сгодно словце отваря засѣданието.

Чл. 50. (59) Всѣкой отъ избирателитъ предлага подгласенъ за избираемъ само священникъ, който има енория въ епархията, като се земе въ внимание и възможността да се замени избираемия въ случай, че се избере, съ други священникъ въ енорията му и колкото подгласни се предложатъ, забѣлѣжватъ се имената имъ, и отъ тѣхъ съборътъ избира по тайно гласоподавание и съ пълно вишегласие четирма священници, които се проглашаватъ като законно избрани членове на епархийския съвѣтъ.

Чл. 51. Затова избиране се съчинява тосъ часъ изложение, което се вписва въ Кондиката и подписва отъ всички; съгласно съ това изложение се написватъ и други двѣ подобни, които подписани такожде отъ всичкитъ и потвърдени отъ Архиерея, испращатъ се, придруженни съ особно негово писмо, едно до Екзархъ и друго до Министерството на Исповѣданията.

Чл. 52. Екзархътъ, щомъ приеме реченото изложение и писмо, предлага го на Св. Синодъ и като се прочитатъ и припознае, че избирането е станъло редовно, Екзархътъ извѣстява писменно одобрението имъ на епархията, а сѣщо извѣстява писменно и Министерството на Исповѣданията, което отъ своя страна предлага изборътъ на Княжеско одобрение. Ако ли се намѣри, че избирането не е станъло редовно, съчинява се и се вноса въ Кондиката изложение, съ което се излагатъ причинитъ на унищожението му, и Екзархътъ пише до митрополита или намѣстникътъ му за извършване ново избиране.

Чл. 53. Членовѣ на епархийския съвѣтъ се опредѣляватъ за двѣ години и всѣка година ще се мѣнватъ половината, а за първия пѣтъ ще се оттеглятъ слѣдъ една година по-младитъ.

Чл. 54. Ако нѣкой членъ изъ най-напредъ се откаже благословно или въ расстояние на службата даде оставката си, Св. Синодъ; въ случай ако засѣдава, или въ негово отсъствие, Екзархътъ, въ споразумѣние съ Синодалнитъ членове, проси Княжеското правителство да потвърди на негово мѣсто оногова, който въ избирателното писмо е ималъ помного слѣдъ него гласове. Тѣй опредѣляемъ ще служи до свършване служението на предшественника си.

ГЛАВА VI.

За Архиерейскитѣ намѣстници въ околиятѣ.

Чл. 55. Въ средоточието на всѣко окръжие и околия ще има по единъ Архиерейски намѣстникъ, който ще е единъ отъ енорийскитѣ священници на околията, избранъ за двѣ години отъ всичкитѣ священници, които иматъ енория въ околията съ исклучение на градоветѣ, гдѣто е Архиерейското сѣдалище.

Чл. 56. Реченнитѣ священници се събиратъ всѣка година въ срѣдоточието на окръга или околията, гдѣто подъ председателството на едного отъ тѣхъ, когото е упълномощилъ митрополита за неговъ намѣстникъ, избиратъ оногози, който по тайно гласоподаване е получилъ най-много гласове; за това избране се съставя протоколъ, подписанъ отъ всичкитѣ гласоподаватели и се испраща на митрополита, който представя на Княжеското правителство да утвърди избраниятъ, и извѣстява за това на Екзарха.

Чл. 57. Управителното вѣдомство на архиерейскитѣ намѣстници е сжщето, показано въ 83 (93) членъ отъ настоящий уставъ. Колкото за сждебното му вѣдомство, макаръ да е показано въ сжщиятъ 83 членъ, нѣ то се извършва примирително, и въ такъвъ случай намѣстникътъ е свободенъ да приглашава за помощници, когото и колкото сж показани въ членъ 3 отъ правилника за архиерейскитѣ намѣстници отъ священниците и мирянитѣ.

Чл. 58. Архиерейскитѣ намѣстници могатъ да имѣтъ сношение съ гражданскитѣ власти, нѣ за всичко рапортиратъ на епархийская Архиерей.

Чл. 59. Архиерейскитѣ намѣстници даватъ въ своята околия вулитѣ, които получаватъ отъ епархиалния съвѣтъ.

Чл. 60. Архиерейскитѣ намѣстници иматъ задължение да посѣщаватъ християнитѣ въ околията, да надзираватъ и радѣятъ за благочинието и точното изпълнение на длъжноститѣ въ подвѣдомственното тѣмъ священство; да надзираватъ за благоустройството на църквитѣ, дѣто ги има (и за въздиганието на нови, гдѣто се окаже нужда). За всичко това тѣ рапортиратъ на епархиалния Архиерей.

ГЛАВА VII.

За опредѣлението на епархиалнитѣ духовни избиратели.

Чл. 61. Подиръ всѣки три годишенъ периодъ, три мѣсеца преди свършванието на тия три години, Екзархътъ пише окръжно писмо до Архиерея, а въ отсъствие негово до неговия намѣстникъ наедно съ епархийския съвѣтъ, призовающе ги да подновятъ избирателитѣ на епархията, спорѣдъ както слѣдва. Въ сжщото врѣме Екзархътъ поканва Княжеското правителство за да дозволи да се подновятъ изборитѣ.

Чл. 62. Щомъ приеме Екзархийското писмо, както и позволение отъ Министерството на Исповѣданията, епархийския Архиерей, или въ негово отсъствие, намѣстникътъ му, пише писмо до околийскитѣ архиерейски намѣстници да съчинятъ каталогъ отъ подгласни избиратели всѣкой за околията си наедно съ всичкитѣ священници отъ срѣдоточието на околията.

Чл. 63. Тия каталози ще съдържатъ имената на всичкитѣ священници отъ околията и отъ 1 до 3 имена на миряни отъ всѣкой градъ и село (споредъ числото на населението) на сжщата околия, вземени изъ между по-отличнитѣ и по-способнитѣ жители, — християни, православни български подданици и възрастни поне на 30 години.

Чл. 64. Каталогътъ на тия имена като подпише и запечати съ печата на намѣстничеството, Архиерейския намѣстникъ на околията ще го съпроводи съ писмо до всѣка християнска православна община на околията съ призование да се съберѣтъ въ разстояние на една седмица на заседание, за да изберѣтъ съ тайно гласоподаване и пълно вишегласие трима священници и трима миряни отъ каталога, и като направятъ изложение на станжлото избране и го подпишатъ и подпечататъ съ общинския печатъ, да го испратятъ до Архиерейския намѣстникъ на околията.

Чл. 65. Архиерейскитѣ околийскитѣ намѣстници като приематъ писмата отъ общинитѣ, събира священниците отъ срѣ-

доточията на околията и наедно съ тѣхъ преброява общинитѣ, и прочита избирателнитѣ писма, послѣ което проглашава като законни избиратели за всичката околия онѣзи трима священници и трима миряни, които по тайно гласоподаване сж получили пълно вишегласие.

Въ случай, че въ срѣдоточието на околията има единъ или двама само священници, Архиерейския намѣстникъ е длъженъ да призове отъ околнитѣ села трима священници, за да присѣдствуватъ при преброяванието.

За този изборъ съчинява се тогава изложение, подписано отъ Архиерейския намѣстникъ и отъ цѣлото събрание, подпечатва се съ печата на намѣстничеството и общинския печатъ и се испровожда до Епархийския Архиерей или до намѣстникътъ му, заедно съ избирателнитѣ писма на общинитѣ за доказателство, че избраниято е станжло редовно.

Чл. 66. Щомъ приеме отъ околийскитѣ свои намѣстници избирателнитѣ писма, епархийския Архиерей или намѣстникътъ му, слѣдъ като разглѣда и припознае заедно съ епархийския съвѣтъ редовността имъ, прави изложение за това, и избирателнитѣ ония писма влага и съхранява въ архивитѣ, слѣдъ като съобщи на Министерството на Исповѣданията имената на избирателитѣ, а въ сжщото врѣме пише до всѣкого отъ припознатитѣ избиратели едно званично доказателство, съ което онѣ ще се представя колчимъ въ слѣдующето три годишно разстояние се призовава на избирателенъ съборъ въ първенствующий градъ на епархията.

Чл. 67. Ако въ тригодишното разстояние нѣкой избирателъ умрѣ, или се пресели на друго мѣсто, тосъ-часъ се извѣстява на епархийския Архиерей, който призовава членоветѣ на епархийския съвѣтъ, за да се избере тайнимъ гласоподаваниемъ и пълнимъ вишегласиемъ единъ отъ ония, който въ предшедния всеобщи на избирателитѣ съборъ е получилъ пълно вишегласие отъ разнитѣ общини въ околията, на която принадлежи оный, на мѣстото на когото сега се избира други. Избраниятъ же така отъ речения съвѣтъ ще е избирателъ вмѣсто умершаго или отпешаго, само до свършванието на текущото три годишно разстояние, когато се свършва и неговата привременна повѣренность. Сжщия може обаче и пакъ да се избере за слѣдующето тригодишно разстояние въ всеобщитѣ избирания спорѣдъ членоветѣ, 65 и 66.

ГЛАВА VIII.

За избиранието на енорийскитѣ священници.

Чл. 68. Священникъ безъ енория не може да се рѣкопологи. Когато предлѣжи да се избере священникъ за една енория, Архиерея пише до архиерейския намѣстникъ въ околията да призове всичкитѣ сжществуещи священници и диаconi отъ цѣлата църковна енория, а отъ мирянитѣ, по-имотнитѣ, первенцитѣ и ученитѣ мъжие само отъ енорията, за която се избира священникъ, на избирателенъ съборъ въ църква, който подъ председателството на речения архиерейски намѣстникъ, избира тайнимъ гласоподаваниемъ едного отъ желающитѣ да станѣтъ священници въ речената енория.

На това събрание съчинява се тосъ-часъ двойно изложение, едно въ кондиката на църквата, а друго въ особена книга написано, и като се подписатъ и двѣтѣ отъ всичкитѣ избиратели, написаното въ особена книга се праща тосъ-часъ до епархийския архиерей съ прошение отъ страна на архиерейския намѣстникъ въ околията да одобри и постави избраннаго мъжа священникъ на енорията.

Чл. 69. Който ще се избира за священникъ трѣбва да има слѣдующитѣ качества:

- а) да е членъ на Православната Българска Църква;
- б) да е на възраст поне 25 годишна;
- в) да е родомъ Българинъ, ако енорията е чисто Българска, а ако енорията е смѣсена съ Българи и не Българе-християне да знае точно Българския языкъ, и языка на послѣднитѣ;
- г) да носи свидѣтелство, че е свършилъ образованието си въ едно отъ священнитѣ духовни училища;
- д) да се отличава съ прави мисли за православната вѣра;
- е) да има умъ и разумъ и повѣдение непорочно;

ж) да се почита за добъръ и почтенъ чловѣкъ между Христианитѣ и между не Христианитѣ;

з) да носи писмено доказателство отъ духовника си, че като се исповѣдалъ, нѣма по священнитѣ правила никакво препятствие да се рѣкоположи за священникъ, и

и) да не е билъ никогашъ лишаванъ отъ своитѣ граждански правдини.

Забѣлѣжка на буква г. За сега може да се рѣкополага лице, което ако и да не е свършило богословско училище, нѣ прѣтѣжава потрѣбната подготовка за священникъ.

Чл. 70. Архиепиеятъ като приеме прошения на избраннаго, призовава тосъ-часъ епархийския съвѣтъ, и като се прочете при присѣтствието на всички реченото прошение, ако избрании се намѣри, че има потрѣбнитѣ качества и че избранieto му е станало редовно, става изложение за това, и основающе се на него изложение, Архиепиеятъ извършва споредъ църковнитѣ постановления и обряди рѣкоположението и настаняванието на избрании въ енорията и извѣстява на Министерството на Исповѣданията за да се запише въ списъкътъ на священниците. Ако ли избранieto не е станало редовно, приканва енорията да пристѣпи къмъ ново избранie.

Чл. 71. Ако би преди рѣкоположението му да се представи прошение, подписано най малко отъ петима християни, жители-енорийски или други честни православни лица, и съдържающе точни причини, които, ако би да сѣ истинни, възбраняватъ, споредъ църковнитѣ правила рѣкоположението му, въ такъвъ случай рѣкоположението се отлага и се привикватъ скоро укорителитѣ, и ако потрѣбва и укоряемия, за да докажатъ они прѣдъ епархийскитѣ съвѣтъ, събранъ подъ предсѣдателството на Архиепиеятъ, основността на укорението си, и ако я докажатъ, Архиепиеятъ издава заповѣдъ да стане ново избранie на друго лице, ако ли не я докажатъ, извършва се рѣкоположението. И въ двата тия случаи става за засѣданието изложение, въ което се показватъ причинитѣ на рѣшението, и по това изложение Архиепиеятъ дѣйствува.

ЧАСТЪ II.

Какви правдини и длѣжности, и какво управително и сѣдебно вѣдомство иматъ лицата на Българската Екзархия.

ГЛАВА I.

За правдинитѣ и длѣжноститѣ.

Чл. 72. Екзархътъ ведно съ Синода въ Екзархийската областъ, и всѣкой Архиепиеи въ епархията си иматъ равно правдини и длѣжностъ да вършатъ все, що имъ се позволява или налага като на епископи и пастири на християнското стадо, което се е на епископството имъ повѣрило, а особно слѣдующитѣ:

а) да изпълняватъ съ ревность и точность вѣроисповѣдната и духовна своя служба, както и налагаемата имъ отъ настоящий уставъ;

б) да живѣятъ непорочно и примѣрно и да се отнасятъ къмъ всички съ архиепиеиско достолѣпие и съ християнска любовь и добрина;

в) да пазятъ и покровителствуватъ вѣрата въ стадото си;

г) да съхраняватъ църковнитѣ обряди, както благолѣпие и благочиние въ църквитѣ мѣнастиритѣ;

д) да посѣщаватъ лично поне веднѣждъ въ годината всичкитѣ главни градове на епархията си, а селата когато имъ е възможно, за да се научатъ отъ близу все що става по църковното управление и да могатъ тѣи по-лесно и по-успѣшно да исправляватъ, гдѣто намѣрятъ безредно въ църковнитѣ работи. Тая длѣжностъ за посѣщение ще се изпълнява за Екзархътъ и Синодалнитѣ архиепиеи отъ тѣхнитѣ намѣстници;

е) да поучаватъ и наставляватъ, особено и въ църквитѣ находящитѣ се въ епархията имъ духовни и мѣрски мѣжиие за душевното имъ спасение, да ставатъ отъ день на день по-добри умственно и нравственно и да бѣдѣтъ вѣрни на Държавата;

ж) да съвѣтватъ прилѣжно християнскитѣ въ епархията си общини, за да учреждаватъ училища; а христия-

нитѣ особено да изучаватъ чадата си въ църковно и свѣтско учение;

з) да не наказватъ църковно согрѣшившитѣ, освѣнъ като се рѣши по закона и правилата наказанието имъ отъ надлѣжния епархиаленъ съвѣтъ, и

и) да представляватъ всѣка година на Св. Синодъ изложение за състоянието на Св. Храмове въ епархията имъ; за материалното и нравственно състояние на священниците; за направлението на общото образование отъ религиозна страна; за распространението на християнската вѣра и за състоянието на обществената нравственостъ.

Чл. 73. За чисто духовнитѣ дѣла Екзархътъ безъ мѣнието на Синода, и архиепиеитѣ безъ мѣнието на епархийскитѣ съвѣтъ нѣмаатъ право да рѣшаватъ или извършаватъ нищо. И обратно Синодътъ безъ мѣнието на предсѣдателя си — Екзархътъ или неговия намѣстникъ, и епархийскитѣ съвѣтъ безъ мѣнието на свойтъ архиепиеи или неговитѣ намѣстникъ, не могатъ да рѣшаватъ или да извършаватъ нищо. Подъ тѣзи условия изпълнителната власть принадлежи всѣкога на Екзархътъ въ Екзархатътъ и на архиепиеитѣ въ епархията. Когато обаче се появи нужда отъ помощта на гражданската власть, за да се приведе въ изпълнение нѣкое рѣшение, издаденъ отъ духовнитѣ епархиаленъ съвѣтъ, то по просба на Митрополита гражданската власть дава своето сѣдѣствие.

За недуховнитѣ дѣла на епархията въ Княжеството, министерството на Исповѣданията колчимъ вземе мѣрки за изпълнение на тоя законъ, увѣдомява Екзархътъ, и обратно за духовнитѣ дѣла Екзарха колчимъ вземе мѣрки за изпълнението на тоя законъ, увѣдомява Министерството на Исповѣданията.

Чл. 74. (84.) Въ засѣданието на Синода и стоението въ църква митрополититѣ стоятъ предъ епископитѣ, а между митрополититѣ и между епископитѣ предстоятъ постаритѣ порѣкоположение, а кога сѣ по чинъ и по рѣкоположения все равни, тогава предстоятъ по-старитѣ на възрастъ.

Подобенъ редъ вардятъ въ засѣданията си и духовнитѣ лица въ епархийскитѣ съвѣтъ.

Чл. 75. (85.) Предсѣдателятъ на Синода управлява засѣданието учтиво и безпристрастно, пази благочиние и възбранява въ тѣхъ всѣко слово и всѣко дѣло не прилично и съблазнително отъ страната на кое да е лице, а особено на синодалнитѣ членове, безъ да позволява обаче и самъ себѣ подобни словеса и дѣла, които докачатъ Синодътъ или нѣкого отъ членоветѣ му.

Истото се опредѣлява и за предсѣдателятъ и за членоветѣ на епархийскитѣ съвѣти.

Чл. 76. (86.) Членоветѣ на Синода, както и членоветѣ на епархийскитѣ съвѣтъ, длѣжни сѣ да уважаватъ, както прилича, предсѣдателятъ си, повинующи се на благоразумнитѣ му наставления и съвѣти и отнюдъ не уклоняющи се отъ длѣжноститѣ си; да се обхождатъ и вѣнъ и вѣтрѣ въ засѣданията си съ прилично достолѣпие и благочиние, и да отбѣгнватъ всѣко слово и всѣко движение, което може да причини съблазнъ, да разстрои благочиние и да докачи достолѣпие на предсѣдателятъ или на некого отъ събратията имъ.

Чл. 77. (87.) Въ случай престѣпление на членоветѣ 73—75 предсѣдателятъ слѣдъ като посѣвѣтова престѣпникътъ на самъ и въ засѣдание, ако тия наставления се не взематъ въ надлѣжно внимание, може, съ мѣнието и на другитѣ членове, да му наложи приличното дисциплинарно правило.

Чл. 78. Ако предсѣдателятъ на Свѣтия Синодъ согрѣши противъ членъ 73—75 или противъ устава въ-обще, членоветѣ на Синода испърво му правятъ учтиво потрѣбнитѣ забѣлѣжки за исправление на станалото, и ако несполучатъ, извѣстяватъ за това членоветѣ на Екзархийскитѣ съвѣтъ, а сѣщо и Министерството на Исповѣданията, които входяще по между, употрѣбватъ всѣко погодително срѣдство и полагатъ всѣко прилѣжание за поправление на безпѣтното

Сѣщото се употрѣбва и за согрѣшението на предсѣдателятъ касателно членоветѣ на Екзархийскитѣ съвѣтъ,

когато несполучатъ тѣхнитѣ забѣлѣжки, влязатъ по между имъ членовѣтъ на Св. Синодъ за поправление.

Ако би ненадейно, слѣдъ старанието и на двѣтъ тия тѣла съ засѣдающий наедно се стараятъ да придуматъ председателтъ и не сполучатъ, слѣдъ като зематъ окончателното мнѣние на Министерството на Исповѣданията правятъ изложение, което проваждатъ съ прошение до Високата Порта, отъ която послѣ се чака рѣшение за да се ограничи отъ длъжноститѣ си, или да престане отъ Екзархийскій си санъ.

Чл. 79. Опредѣленията въ предидущия членъ приспособяватъ се и въ кривдинитѣ или престѣпленията на всѣки архиерей, председателъ на епархийскій съвѣтъ. А въ случай несполука на еднодушното старание на съвѣтътъ, става пакъ за това изложение, което се проважда до Екзархътъ и до Министерството на Исповѣданията да се даде край на тази распра.

Чл. 80. (90.) Екзархътъ ведно съ Синодътъ и съ Екзархийскій съвѣтъ, съразмишляватъ и рѣшаватъ единогласно или съ пълно висегласие върху всички приключающии се дѣла. Въ случай на равногласие, одолѣва мнѣнието, за което председателтъ е далъ гласа си.

Сжщо и всѣкой архиерей, ведно съ епархиалний при него съвѣтъ, съразмишлява и рѣшава върху всичкитѣ приключающии се дѣла.

Чл. 81. (91.) Изложенията на всѣко засѣдание пишатъ се отъ писарьтъ, и съчиняеми редовно съ показания и на причинитѣ на даденитѣ мнѣния, прочитатъ се въ начало на слѣдующето засѣдание, а послѣ се преписватъ въ Кондиката и се подписватъ отъ председателтъ и отъ всичкитѣ членове, които сж участвували въ него. Преписи же на рѣшенията, потвърдени съ подписьтъ на писарьтъ и подпечатани съ печатьтъ на съвѣтътъ или Синода, проваждатъ се до надмѣжнийтъ архиерей, или Екзархъ, който е длъженъ да ги извършва безъ никакво извинение, противорѣчие, или отлагание.

Чл. 82. Безъ предварителното дозволение на Св. Синодъ и на Министерството на Исповѣданията, архиереитѣ немогътъ да отхождатъ въ сѣдалището на Екзархията, нито да пребиваватъ въ него малко или много, и то пакъ когато пребиваватъ съ дозволение, да не посѣщаватъ високоравителственни лица.

Такожда немогътъ да ходятъ на епархия, не принадлежаша тѣмъ, безъ дозволение на епархийскійтъ архиерей. Всичко това е тѣй запретиено, щото ако нѣкой стори противното, ще да се наказва правилно и църковно.

ГЛАВА II.

За управителното и сѣдебно вѣдомство на Святий Синодъ.

Чл. 83. (93) На вѣдомството на Св. Синодъ принадлежжтъ въобще, въ управителенъ погледъ, върховното надзирателство и улучшителното распорядение и устроение, а въ сѣдебенъ взоръ, конечното споредъ 10-й членъ рѣшение върху вѣроисповѣдни и други дѣла, а особенно върху слѣдующитѣ:

а) върху догмитѣ на вѣроисповѣданието и върху вѣрното и правото за тѣхъ учение;

б) върху изпълнение на длъжноститѣ на висшето и нисшето духовенство;

в) върху вѣроисповѣдното поучение къмъ народа безъ никакво докачение на държавнитѣ установления и закони;

г) върху църковното повиновение на нисшитѣ клирици къмъ висшитѣ и върху благосклонното обхождане на висшитѣ къмъ нисшитѣ;

д) върху духовното испытание и ржкоположение на ония, които ще станжтъ священници или священноначалници;

е) върху изпълнението на вѣроисповѣднитѣ и църковни длъжности, които се налагатъ отъ догмитѣ и догматическитѣ списания и отъ църковнийтъ Уставъ, който се основава на тѣхъ и

ж) върху освящението на священнитѣ храмове.

Чл. 84. Святий Синодъ е такожде длъженъ:

а) да се грижи постоянно за учреждението на учебни завѣдения за духовнитѣ лица и за ония, които ще вли-

затъ въ духовенството, и за напечатание и приготовление нужнитѣ книги за църквитѣ съ съдѣйствието на Министерството на Исповѣданията;

б) да внимава да се пазжтъ точно въ Екзархията Божественитѣ догми, които се исповѣдуватъ въ Православната Вѣсточна Църква.

А кога се положително научи, че кой-годѣ чловѣкъ предприеме да смути въ църквата Екзархийска съ инопоучение устно или писменно, съ прозелитизмъ или друго-яче, Синодътъ ще иска преставанието на това зло чрезъ гражданската власть, и ще издава за това увѣщателни писма къмъ народа за отклонение на вѣрата, която происхожда за вѣроисповѣданието отъ такива дѣла;

в) Священното Писание, Богослужебнитѣ книги и съчинения отъ догматическо съдържание, опредѣлени за употребление въ православнитѣ църкви, тѣй сжщо и учебницитѣ по Законъ Божий, назначени за употребление въ училищата на православнитѣ, подмѣжатъ на предварително одобрение отъ Св. Синодъ;

г) съставянието на программитѣ въ духовнитѣ училища, управлението и надзора въ тѣхъ, както: назначението на ректори и на учителитѣ, става отъ Св. Синодъ съвмѣстно съ Министерството на Исповѣданията и Провсвѣщението;

Бѣлѣжка. Това ще се изложи въ особенъ правилникъ.

д) Св. Синодъ внимава такожде да се пазятъ и изпълняватъ точно священнитѣ правила и преданията на св. Православна Църква, да става богослужението както трѣбва; за доброто по духовната часть на священнитѣ мѣнастири; за благомѣпието на църквитѣ; за благомѣпието на священнитѣ одѣжди; за скромното, благоразумно и по възможности еднообразно одѣяние на священното духовенство, и за изучението и образванието му; да пазятъ священнитѣ лица и иноцитѣ всѣка длъжностъ, която имъ се налага отъ священнитѣ имъ чинъ; да не ходятъ за милостиня отъ село въ село подъ предлогъ за сиромашия или по други причини и да се занимаватъ или намѣсватъ въ граждански и мѣрски дѣла противу запретителнитѣ църковни установления, освѣнъ въ службата, която имъ се налага отъ гражданскитѣ закони, и

е) Св. Синодъ разгѣдва и рѣшава конечно распритѣ, които се касаятъ до чисто духовнитѣ дѣла, или до запрѣтени бракове, и ония, които сжществуватъ между духовни лица.

Чл. 85. Окржжнитѣ писма, които Екзархътъ и Св. Синодъ би искали по длъжностъ или по произволение да проваждатъ до народа въ Княжеството, трѣбва да ги издаватъ въ споразумѣние съ Княжеското правителство.

Чл. 86. (97) Св. Синодъ и Екзархътъ не могътъ за никаква причина и подъ никакъвъ предлогъ да поискатъ писменно или устно парични помощи отъ никого въ Княжеството безъ предварителното споразумѣние съ Министерството на Исповѣданията.

ГЛАВА III.

Чл. 87. Княжеското правителство не може да призовава на никаква длъжностъ духовни лица безъ предварителното съгласие на мѣстнийтъ архиерей, ако лицето зависи и принадлежжи на нѣкоя епархия. Въ противенъ случай зема се съгласието на висшето духовно началство.

ГЛАВА IV.

За сѣдението прстиву архиереитѣ и други духовни лица.

Чл. 88. (100) За църковни грѣшки и престѣпления архиереитѣ и други клирици, сирѣчь духовни лица, обвиняватъ се само отъ единовѣрни и почтени чловѣци, и се сѣдятъ първостепенно убо клирицитѣ и хоропископитѣ отъ предстоящиятъ имъ митрополитъ введно съ членовѣтъ на епархийскійтъ духовенъ съвѣтъ; второстепенно же отъ Св. Синодъ; унищожително обаче и конечно сѣдятъ се всѣкогажъ и едни и други отъ Св. Синодъ.

Колкото за митрополититѣ, тия се сѣдятъ и първостепенно и конечно само отъ Св. Синодъ.

Чл. 89. За вещественни и парични работи архиереитѣ и другитѣ клирици се теглятъ на сѣдъ отъ всѣкакви лица, а сѣдятъ се и еднитѣ и другитѣ въ обикновен-

нитѣ съдилища на Княжеството, съгласно съ съдопроизводството.

Чл. 90. (102) На повиннитѣ клирици за доказанни грѣшки или престѣпления, налагатъ се слѣдующитѣ наказания:

а) праздностъ отъ всѣко священо дѣйствие съ или безъ лишения отъ духовнитѣ приходи на наказуемия, за опредѣлено врѣме;

б) тѣлесно ограничение въ мѣнастирь или въ друго за клирицитѣ назначенно поправително завѣдение за врѣме такожде опредѣленно;

в) плащане на двойно количество отъ колкото би се доказало, че наказуемиятъ е зель противу священнитѣ правила, гражданскитѣ закони и настоящия уставъ; отъ това двойно количество половината ще се повръща оному, отъ когото се е взело, а другата половина ще се дава на общиятъ епархийскій ковчегъ, гдѣто е станжло рѣшенieto;

г) лично афорисмо, сирѣчь църковно отлучение, наказуемаго въ случай, предвидѣни въ священнитѣ правила;

д) низвержение, подобно въ случай отъ всященнитѣ правила предвидѣни, и по начинъ отъ тѣхъ опредѣленъ, и

е) престане отъ службата си безъ низвержение.

Чл. 91. (103) Рѣшение за да престане отъ службата си безъ или съ, низвержение, митрополитъ, епископъ, или други клирикъ, става споредъ степенята на виновността му за една или повече отъ слѣдующитѣ четири причини:

а) ако е сторилъ или подѣйствувалъ нѣщо за опровержение на установениятъ чинъ или на основнитѣ закони на държавата, освѣнъ наказанието що се опредѣлява отъ закона за таква дѣла;

б) ако е направилъ съзаклятие или е извършилъ нѣкое дѣйствие тайно или явно, за да се разори или унищожи Българската Екзархия, или да се подчини тя или нѣкоя нейна епархия на една друга църква;

в) ако е направилъ или подѣйствувалъ нѣщо за унищожение, цѣло или частно, настоящий уставъ; за просто обаче престѣпление тоя Уставъ, онъ не престанва отъ службата си, а се наказва съразмѣрно.

Такожде и служащитѣ въ Българската Екзархия мирски лица, когато се докаже, че дѣйствували противъ настоящия уставъ или направили нѣкое злоупотрѣбление, ще се изваждатъ отъ службата си, или ако слѣдва, ще се обаждатъ на държавнитѣ власти, за да се съдятъ по гражданскитѣ законъ, и

г) ако злото му поведѣние противу църковнитѣ правила или държавнитѣ закони е станжло вече съблазнь и е навлѣкло върху му общо порицание и живо роптанце.

Чл. 92. (104) Ако за първата отъ тия причини потрѣбва да приеме повинний и гражданско наказание, извършва се първо противу него отъ църковната власть онова, що въ такъвъ случай священнитѣ правила заповѣдватъ.

Чл. 93. (105) Преди обвиняемиятъ да се съди и осъди на престане отъ службата си поради злото му поведѣние, предстоящата му църковна власть е длъжна незабавно да положи отечески и увѣщателнимъ образомъ всѣко старание за да би се исправилъ обвиняемиятъ и самъ въ поведѣнието си да би се спогодилъ съ обвинителитѣ си.

Въ никий обаче случай не се позволява на тая власть да го отпуща безъ съдъ, по причина, че обвинителитѣ му постоянноствуватъ въ обвинението и други пакъ изражаватъ благодарения и похвали за него.

Чл. 94 (106) Рѣшенията, които съдържаватъ низвержение на архиерей, или преставане отъ службата му безъ низвержение, не се изпълняватъ по тая часть, догдѣто (и отнасяние даже противъ тѣхъ да не стане) не се потвърдятъ, слѣдъ като се слуша обвинения, първитѣ отъ Св. Синодъ, а вторитѣ отъ Министерството на Исповѣданията.

ЧАСТЬ III.

За приходитѣ и разноскитѣ.

Чл. 95. (107) Приходитѣ на Екзархийскитѣ архиереи, както и на самиятъ Екзархъ сж: случайнитѣ, називаеми, тѣхни правдини.

Чл. 96. (108) Самитѣ случайни правдини, които иматъ право да искатъ и да зематъ рѣченитѣ архиереи, като се уничтожаватъ всички други, по обичаи съществувавши*); такива тѣхни правдини се опредѣлятъ както слѣдва:

а) за литургия по призвание, освѣнъ ония, които сж длъжни да правятъ даромъ, както по-долу се казва, л. 10;

б) за водосвящения, което правятъ по призвание, освѣнъ водосвящението, което сж длъжни да правятъ даромъ на Богоявление, лева 4;

в) за годежъ, благословяемъ отъ тѣхъ подобно по призвание, лева 4;

г) за вѣнчание, що правятъ по призвание, лева 10, и

д) за погребение умѣршаго по призвание, лева 10.

Чл. 97. (109) Гдѣто и да се намѣри въ епархията си архиерейтъ е длъженъ да служи даромъ литургия въ празницитѣ: Рождество Христово, Богоявление, Благовѣщение, Воскресение Христово, Пятдесятница, Св. Апостолъ Петръ и Павла, Успѣние, въ Недѣля Православия, въ деньтъ 19-й февруарий, на 1-й мартъ за успокоение души Блаженнопочившаго Царя-Освободителя, въ памѣтята на мѣстната църква, въ памѣтята на Св. Равноапостоли Кирилла и Methodия, въ деньтъ на установлението на Българската църква и въ другитѣ народни празници, опредѣлени отъ законитѣ на Княжеството.

Чл. 98. (111) Ако нѣкой отъ архиерейтъ поиска или земе нѣщо друго или нѣщо повече отъ опредѣленитѣ въ 96 чл. правдини, не само се задлъжава да отдаде двойно число отъ колкото е зель, но ако би да повтори едно такова парично злоупотрѣбление, онъ приема и правилно наказание, освѣнъ ако да каже, че това количество му се е дало самоволно и безъ никакво, прямо или косвенно искание отъ негова страна.

Чл. 99. Архиерейтъ отъ епархиятъ въ Княжеството приематъ отъ държавата годишна плата споредъ бюджета.

Синодалнитѣ архиереи отъ Княжеството получаватъ тоже отъ държавата ежегодна придажба на платата си.

Чл. 100. Отъ тия дажби архиерейтъ въ Княжеството сж длъжни да посрѣщатъ разноскитѣ по обхожданието епархията си, която по длъжностъ би сторили споредъ чл. (82), 72.

Княжеското правителство ежегодно ще плаща и по мѣрѣ надобности на Екзархията срѣщу нейнитѣ разноски една сума, съразмѣрно съ числото на вѣнчилата въ епархиятъ въ Княжеството, като се смѣта по 40 стотинки на всѣко вѣнчило.

Разносикитѣ на епархийскитѣ съвѣти, както и на околийскитѣ архиерейски намѣстници се плащатъ споредъ както се опредѣля отъ особенъ правилникъ, приложенъ при настоящиятъ Уставъ.

Чл. 101. (116, 116, 118 и 117) Архиерейтъ въ Княжеството както и всички други граждани, иматъ право да располагатъ свободно своето имѣние съ завѣщание; въ случай обаче, ако нѣкой архиерей не остави завѣщание, съ неговото имѣние се постѣпва, както се постѣпва и съ имѣнието на всичкитѣ други граждани въ Княжеството.

Чл. 102. (120) Касателно до внешната форма, счита се за законно и рѣдовно всѣко завѣщание, което ако и да не носи на никой свидѣтель подписътъ, писалъ го е обаче цѣло и подписалъ го е съ ржката си самъ завѣщателтъ; ако ли е писано съ друга ржка, пакъ се счита за рѣдовно, ако носи освѣнъ свояржчнитѣ неговъ подписъ, подписътъ на четири поне почтени свидѣтели, или подписътъ най-малко на двама свидѣтели, а при томъ и потвърждението на едно църковно или гражданско началство.

Чл. 103. Съ дозволениято на Княжеското правителство Св. Синодъ може за учреждение и поддържане на Богословско и друго висше Българско училище да устрой и съдѣйствува, да се събиратъ рѣдовно на годината както отъ св. архиереи и священниците по епархиятъ въ Княжеството, така и отъ мѣнастиритѣ и даже отъ населението едно благословно количество парични помощи.

Чл. 104. (123) По призование на Св. Синодъ, епархиалнитѣ духовни съвѣти на всѣка епархия ще се погрижатъ да направятъ точно описание и опредѣление на

* Като Филотимо, воития, емнатикъ и проч . . .

всѣка священническа енория, а общиятъ тѣхенъ списъкъ ще испратятъ на Св. Синодъ и въ Министерството на Исповѣданията.

Чл. 105. Слѣдъ всѣка четвърта година Екзархътъ съ Св. Синодъ иска разрѣшение отъ Княжеското правителство за испрацание пълномощни представители отъ епархиитѣ на Княжеството, за да зематъ участие въ общиятъ Екзархийски съборъ, на който ще се предлагатъ, разгледватъ и одобряватъ общитѣ Екзархийски смѣтки, и ще се поправява или допълнява, ако се отъ опитъ покаже такава нужда, Екзархийски Уставъ.

(Слѣдва).

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 15.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложение на Нашия Воененъ Министръ, представено Намъ съ докладътъ му подъ No. 27, **повеляваме:**

I. Да се учреди, при военнитѣ сѣдове, прокурорски надзоръ.

II. Да се назначи на длъжностъ прокуроръ при Вѣсточния Военный Отдѣлъ, Военния прокуроръ Майоръ Петрашкевичъ, а длъжността на Военный прокуроръ при Западния Военный Отдѣлъ временно да се възложи, на главния Военный прокуроръ Подполковника Лименфельда.

III. До введението на Военно-сѣдебния уставъ въ пълния му обемъ, да се преглѣда съществующия сега Военно-сѣдебния уставъ, издание 1879 год. съ цѣлъ на пълно да се съгласуватъ интереситѣ на правосъдието съ условията на военната служба и дисциплина.

IV. Работата по този предметъ да се възложи на лицата отъ прокурорския надзоръ.

V. До окончателното преглѣждане на Военно-сѣдебния уставъ да служатъ за ръководство съществующитѣ сега положения.

Исполнението на настоящия указъ възлагами на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 15 февруарий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Съ приказъ подъ No. 13 отъ 9 февруарий т. год. I. Продължава се отпусъка на Руссенския окръженъ воински Началникъ Капитанъ Каменский — на единъ мѣсець;

II. Уволняватъ се въ отпускъ вѣнъ отъ границата по болѣсть: отъ конния полкъ Подпоручицитѣ Черашаровъ и Чавдаровъ — двамата по на единъ мѣсець.

Съ приказъ подъ No. 42 отъ 9 февруарий т. г. Негово Височество благоволи да награди съ бронзова медаль „за заслуга“, бившия старши жандармъ при Руссенското окръжие Александра Филипова, за неговата усърдна и твърдѣ полезна служба при потѣпване на разбойничеството въ источната частъ на Княжеството въ 1879-1880 г. г.

Съ приказъ подъ No. 43 отъ 9 февруарий т. г. отъ Варненската No. 20 пѣша дружина подпоручикъ Шиваровъ се прикомандирува къмъ Военното Училище за изпълнение длъжността на адютанта и казначея въ училището.

Съ приказъ подъ No. 45 отъ 15 февруария 1883 г. военния прокуроръ отъ Источния воененъ отдѣлъ Майоръ Петрашкевъ, временно се прикомандирува къмъ Военното Министерство.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Софийский градский кметъ.

П Р И К А З Ъ

No. 16.

Като имамъ предъ видъ, че по-голямата частъ отъ стопанитѣ на градини въ Столицата и околността ѝ оставятъ всѣка година овошкитѣ си нечистени отъ вѣсеницитѣ и по тая причина причиняватъ вреди и на прилъжатели на градини, които си чистятъ редовно овошкитѣ;

Като имамъ предъ видъ, че една отъ главнитѣ причини, по които по-вечето овоция излизатъ развалени, сж вѣсеницитѣ, които опустошаватъ още отъ пролѣтъ листовѣтъ по овошкитѣ и по тозъ начинъ отъ година на година изродяватъ производението на градинитѣ въ града и околността му;

Предъ видъ на тия и на основание чл. 26 буква p и т отъ закона за общинитѣ и за градското управление. **ПОСТАНОВЯВАМЪ:**

1) Всичкитѣ владѣлци на градини въ Столицата и околността ѝ се задължаватъ да очистятъ овошкитѣ си отъ вѣсеничнитѣ гнѣзда по клоноветѣ имъ най-късно до 15 идущаго м. марта.

2) Тия, които не ще се съобразятъ съ предписанията на тоя приказъ до указанното врѣме, ще се теглятъ на отговорностъ по 30 чл. отъ закона за общинитѣ и за градското управление.

София, 16 февруарий 1883 год.

И. д. I Помощникъ кмета: Гр. Т. Гладиевъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хависъ“.)

Букурещъ, 19 февр. Въ депутатската камара се внесе предложение подписано отъ 42 депутати, за да се опълномощи правителството да издѣли 15 милиона фр. за да направи укрѣпления, предъ видъ на обстоятелствата въ които днесъ се намира страната.

Парижъ, 19 февр. Сенатътъ е приелъ законопроектъ, който учреждава френската юрисдикция въ Тунисъ. Министрътъ на външнитѣ дѣла г. Шаллемелъ Лакуръ казалъ, че всичкитѣ сили сж благонаклонни за унищожението режима на капитулациитѣ въ правлението на Тунисъ.

„Temps“ извѣстява, че г. Барриеръ е назначенъ за директоръ на търговскитѣ дѣла при министерството на външнитѣ дѣла.

Римъ, 20 февр. Г. Манчини е накаралъ да се раздаде на членоветѣ на Италианский парламентъ сборникътъ, който съдържа дипломатическитѣ документи, които се отнасятъ до исканитѣ обезщетения отъ Египетското правителство за понесенитѣ отъ италианскитѣ подданници загуби презъ послѣднитѣ събития въ Египетъ.

Парижъ, 21 февр. Камарата е разисквала рапорта върху предложението на г. г. Андрио и Бароде относително преглѣдванието конституцията. Г. Ж. Ферри отблъснжлъ формално земанието имъ въ внимание като казалъ, че въпросътъ за преглѣдванието, трѣбва да стане но още не му е врѣмето. Той обявилъ, че ще се опита заедно съ сената да направи едно благоприятно измѣнение върху преглѣдванието; нъ това ще стане само преди изборитѣ въ 1885. Разисканието върху сѣщия предметъ ще се продължи и утрѣ.

Мадридъ, 21 февр. Анархистическитѣ смутове изъ денъ въ денъ ставатъ повече.

Берлинъ, 21 февр. „Gazette Nationale“ се научава, че министрътъ на войната билъ си далъ оставката, която този пѣтъ се е приела отъ Императора. — Говори се, че неговъ замѣстникъ ще бѣде отъ генералитѣ или Бронсе или Каприви.

Виена, 21 февр. „Политише корреспонденсъ“ обнародва едно полуофициално съобщение, въ което се казва, че тѣй каво военнитѣ вещества за допълнение укрѣпяванието на Пржемисль сж вече готови, то наскоро ще се захване пренасянието имъ въ Пржемисль и въ другитѣ военни владалища у Галиция.

Това съобщение оказва на това за да предвари всяко преувеличено и прекалено претълкувание.

Баденъ-Баденъ, 21 февр. Князь Горчаковъ е отъ нѣколко денъ боленъ. Положението му се счита като твърдѣ опасно.

Берлинъ, 22 февр. „Gazette Nationale“ извѣстява, че генералъ Блюменталъ е назначенъ за министръ на войната. Императорътъ е назначилъ Галския Принцъ за Прусский Фелдъ-Маршалъ-Генералъ.

Отъ главната распоредителна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2.

Въ допълнение и измѣнение на обявлението подъ No. 1 помѣстено въ 17 и 18 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ главната распоредителна комиссия обявява, че на 7 марта въ 10 часа сутрента, освѣнъ обявенитѣ търгове, ще бждатъ произведени въ управлението на началника отдѣла въ г. София и на 110 формени кожени шапки за юнкеритѣ отъ военното училище.

Срокъ на доставката 1 май.

Залогъ за търговетѣ 100 лева.

Освѣнъ това количеството на помѣстенитѣ въ обявлението подъ No. 1 п. I.) палатки и платнища се измѣнява, а именно: вмѣсто 224 лагерни палатки и 2500 преносни платнища, ще бждатъ потрѣбни само 1000 лагерни палатки.

Срокътъ на доставката и залога за търговетѣ, оставатъ сжщитѣ. Търговетѣ ще бждатъ произведени въ всичко спорѣдъ обявлението подъ No. 1 помѣстено въ горѣказанитѣ броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“.

Председателъ на комиссията:

Подполковникъ Станицкий.

Дѣловодителъ Поручикъ Атанасовъ.

Селистренский окр. упр. съвѣтъ**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 264.

Селистренский окр. упр. съвѣтъ на основание предписанието на г. на Селистренский окр. управителъ, отъ 31 февруарий 1881 г. по No. 579, и съгласно постановлението си отъ днешна дата подъ No. II. Има честь да обяви за всеобщо знание, че дава подъ наемъ на публично явно наддавание, крайбрѣжието на Дунова (Шинала), съ срокъ за една год. отъ 1 априль 1883 г. до 1 априль 1884 г. Търга има да се открие на 28 идущий м-ць февруарий въ часа 10 сутрени и ще се закрие въ сжщия день, съгласно чл. 35 и 37 отъ закона за публичнитѣ търгове.

Желающитѣ да зематъ участие въ наддаванието, трѣбва да се явятъ въ канцеларията на съвѣта въ опредѣления горе день, да разгледатъ, и запишатъ имената си въ акционна листъ: прѣдварително като депозиратъ 500 лева, или прѣдставятъ основани порчителства.

Силистра, 27 януарий 1883 година.

Председателъ: П. Чаушовъ.

Чл. Секретаръ: Д. Демировъ.

2—(133)—3

Ломско град. общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 172.

Ломското градско общинско управление, на основание журналното си постановление отъ 29 ноемврий миналата 1882 год. подъ No. 49, честь има да обяви на почитаемата публика, че отдава въ прекупъ чрезъ наддавателенъ търгъ за текущата 1883 година слѣдующитѣ градски приходи:

- 1) сбора отъ износнитѣ храни; и
- 2) сбора отъ десятъка на тухлитѣ керемидитѣ и керпичитѣ.

Търгътъ ще почне отъ 1-й идущий мартъ и ще се слѣдва до 1-й сжщого и за двата сбора, а наддаванието ще се произвожда отдѣлно.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ да видятъ условията въ градското управление ежедневно въ опредѣленитѣ дни за държание търгътъ, отъ часътъ 9—12 предъ пладнѣ и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ.

Ломъ, 14 февруарий 1883 год.

Кметъ: К. Стаменовъ.

Секретаръ: Д. Павловъ.

3—(193)—3

Севлиевский сждебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 419.**

Подписаний Ж. Н. Георгиевичъ сждебенъ приставъ при Севлиевский окрѣженъ сждъ на I участокъ, на основание исполнителнитѣ листове подъ No. 120 и 121 издадени отъ закритий Севлиевский окрѣженъ сждъ отъ 5 юлий 1880 г., и съгласно ст. ст. 452, 453 454, и 465 отъ Врѣм. Сждеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знание че, слѣдъ 61 день отъ троекратно обнародвание настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“, ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ, прѣдъ Севлиевский окр. сждъ, слѣдующитѣ недвижими имущества на Ивана Колювъ Смилевица отъ махалата Смилевци (Гжбенска община Севлиевска околия); именно:

1) ограда въ мах. Смилевци около 4 дюл. при съсѣдитѣ: Ив. Цоневъ, Хр. Игнатовъ и отъ двѣ страни пжтъ.

2) нива на „Стоювото“ около 2 дюл. при съсѣдитѣ: Пейко Йовковъ, Маринъ Цонювъ, Ив. Лалювъ и Симеонъ Димовъ.

3) нива на „Карликовото“ около 2 дюл. при съсѣдитѣ: Христо Ковача, Ив. Цонювъ, Илия Братинский и Петко Кунчевъ.

4) една шеста $\frac{1}{6}$ часть отъ ограда въ мах. Смилевци отъ около 14 дюл. при кжщата, съ съсѣдитѣ: Ив. Цонювъ, Лалю Семовъ, пжтъ и долъ.

5) една шеста $\frac{1}{6}$ часть отъ оградата на „Кориитѣ“ отъ около 3 дюл. съ съсѣди: Пейко Йовковъ, Симеонъ Колювъ, и пжтъ.

6) една шеста $\frac{1}{6}$ часть отъ нивата на „иманито“ отъ около 3 дюл. съ съсѣди: Лалю Семовъ, кория, Пейко Йовковъ и пжтъ.

7) една шеста $\frac{1}{6}$ часть отъ нива на „Велчовото“ отъ около 2 дюл. съ съсѣди: Симеонъ Колювъ, Ив. Лалювъ, Петко Войникътъ и Христо Игнатовъ.

8) една шеста $\frac{1}{6}$ часть отъ нива на „Ливадито“ отъ около 4 дюл. съ съсѣди: Маринъ Цонювъ, Атанасъ Хаджийский, Хр. Симеоновъ и Пейко Йовковъ.

9) една шеста $\frac{1}{6}$ часть отъ лозе отъ около $1\frac{1}{2}$ дюл. съ съсѣди: Лалю Семовъ, Атанасъ Хаджийский, Хр. Семовъ. и Рачю Лановъ.

10) една кжща въ махл. „Смилевци“ съзидана отъ камъни, покрита съ плочи, на два ката, състояща отъ 4 стаи и хаेतъ на горний катъ, съ два яхжра и една одая на долний катъ, съ дворъ около $\frac{1}{2}$ дюлюмъ, въ двора съ отлукана и геранъ, при съсѣдитѣ: отъ двѣ страни пжтъ, Смиль Димовъ и оградата отъ 14 дюлюма.

Горѣозначенитѣ имущества първоначално сж оцѣнени за петъ хиляди и двѣсти и двадесетъ и петъ (5225) гроша отъ която сума нагорѣ ще почне наддаванието.

Продаваемитѣ имущества, не сж заложени и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Иванъ Чацоулу отъ г. Севлиево за сума 472 фр. 98 стот. и 2009 $\frac{1}{4}$ гроша и разноснитѣ по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да разгледатъ формалноститѣ на на тоящата продажба всѣкой день въ канцеларията ми отъ 9 часътъ сутрента до 4 часа вечерята, исключая празничнитѣ дни.

Севлиево, 19 ноемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Ж. Н. Георгиевичъ.

3—(1616)—3

Вратчанский окрѣж. сждъ.**ПРИЗОВКА**

№ 4850.

Вратчанский окрѣженъ сждъ на основание ст. 115 п. II отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава наслѣдницитѣ на Юсеинъ Саковъ отъ г. Вратца, а именно: Мустафа, Османъ и Мехмедъ Юсеиново Вратчани, а по настоящемъ живуци въ г. Неврокопъ (Македония) за да се яватъ въ сжда лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ слѣдъ четири мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикувание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговарятъ

на предявений срѣщу тѣхъ искъ отъ Гена Дилова ж. отъ с. Ребарково (Вратч. окр.) за едно лозе отъ три дюлюма въ стойность 500 гр.

Въ случай, че не се явятъ на горѣозначения день, то сждътъ ще постжни съгласно съ ст. 281 п. II отъ сжщитѣ Правила.

Вратца 15 ноемврий 1882 год.

Председателъ: Ив. А. Алексиевъ.

Подсекретаръ: А. Георгиевъ.

3—(1583)—3

ПРИЗОВКА.

№ 4988.

Вратчанский окрѣженъ сждъ на основание ст. 115 п. I отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава наслѣдницата на Ахмедъ Хаджи Юсеиновъ-Зейнебъ, отъ г. Берковица, а по настоящемъ живѣе въ г. Неврокопъ (Македония) да се яви въ сжда лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикувание настоящата призовка, въ „Държавния Вѣстникъ“ за да отговаря на искътъ отъ 15033 гроша 15 пари заедно съ лихвата имъ, предявенъ срѣщу нея отъ Ахмедъ Хамбарджиский, повѣренникъ на Ибрахимъ Мехмедовъ Азнатарский отъ сжщитѣ градъ.

Въ случай, че не се яви сама или чрезъ повѣренникъ, сждилището ще постжни съгласно съ ст. 281 п. I отъ сжщитѣ Правила.

Вратца, 4 ноемврий 1882 год.

Председателъ: Ив. А. Алексиевъ.

Секретаръ: Т. Богоровъ.

3—(1541)—3

ПРИЗОВКА.

№ 4989.

Вратчанский окрѣженъ сждъ, на основание ст. 115 п. III отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Ибрахимъ Шкендеръ Мехмедъ Алиевъ ж. отъ градъ Берковица, а по настоящемъ живѣе въ Турската Империя (неизвѣстно мѣстожителство) да се яви въ сжда лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ шесть мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикувание на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на искътъ предявенъ срѣщу него отъ Доротей Еромонахъ, отъ Градешкия манастиръ, за завѣщанната часть отъ чифликътъ, називаемъ „Кжррино“ въ пространство около 400 дюлюма, соватъ на казания манастиръ.

Въ случай че не се яви самъ или чрезъ повѣренникъ сждилището ще постжни, съгласно съ ст. 281 п. I отъ сжщитѣ правила.

Вратца, 4 ноемврий 1882 година.

Председателъ: Ив. А. Алексиевъ.

Секретаръ: Т. Богоровъ.

3—(1542)—3

ПРИЗОВКА

№ 5408.

Вратчанский окрѣженъ сждъ, на основание ст. 115 п. II отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Мехмедъ Бей-Али Байрактарски жителъ отъ г. Орѣхово, а по настоящемъ живуци въ Цариградъ (Турция) да се яви въ сжда лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, слѣдъ четири мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикувание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявениятъ срещу него искъ отъ Н. В. Станевъ жителъ изъ г. Вратца, и повѣренникъ на жителитѣ отъ с. Липица тоже Орѣховско окрѣжие за продаденитѣ отъ него имущества състоящи, отъ двѣ воденици, една тепавица и и една ливада съ гора (лъкъ) безъ знанието на доврѣтителитѣ му.

Въ случай на неяванието му въ сжда на означений день, то сждътъ ще постжни, съгласно ст. 281 п. I отъ сжщитѣ правила.

Вратца, 25 ноемврий 1882 година.

Председателъ: Ив. А. Алексиевъ.

Подсекретаръ: А. Георгиевъ.

3—(1645)—3